

Dordtse Leerregels hoofdstuk 2 par 5

De prediking:

1 belofte van het Evangelie

2 bevel van de bekering

Gemeente,

Het gaat over de dood van de Heere Jezus in hoofdstuk 2. Zijn sterven als Borg en Middelaar. En we zagen twee lijnen in de Bijbel. Jezus stierf voor 'ons'. De gelovigen, de uitverkorenen. Als de Heere Jezus voor jou stierf, dan word je zalig. Als Hij mijn Borg is hoef ik, mag ik nimmermeer in het gericht komen, want dat is al gedaan voor mij, in mijn plaats. En de tweede lijn dat Jezus de zonde der wereld droeg. Gods totale toorn tegen de mensheid. In Zijn dood is ruimte voor een ieder. De deur van de loods is weggedragen.

En nu is het de roeping van de kerk om dat te verkondigen. Om Jezus als Borg op de juiste, Bijbelse wijze te preken. En we kunnen eenvoudig zien dat dat op twee manieren niet moet gebeuren. Aan de ene kant niet op de manier van: Jezus stierf voor iedereen. Geloof dus zonder meer en direct dat Jezus ook voor jou gestorven is. En als iemand twijfelt zeg je: dat mag niet: je moet geloven dat Jezus ook voor jou stierf. Dat lijkt wel veelbelovend, maar het is niet waar en geeft geen zekerheid. Aan de andere kant mag het ook niet op de manier dat je Jezus achter de hand houdt totdat iemand echt berouw heeft, totdat iemand echt God zoekt en echt verlangt God te eren. En als dat zo is, als je dat merkt en weet bij jezelf, dan mag je komen, dan mag je naar Jezus toe. Dat klinkt ernstig, maar het werpt mensen terug op zichzelf, in een spiraal van moedeloosheid: mag ik tot Jezus komen? Ja, als ik echt berouw hebt, echt verlangen, maar heb ik dat en hoe krijg ik dat ooit als ik dat niet van Jezus mag begeren?

God geve dat ik, dat in Waarder het op de juiste manier gebeuren mag. En dat er altijd een kerkenraad zal zijn en blijven die daar op toeziet en daarover de wacht houdt. Die daarop toeziet dat de prediking van Jezus zal zijn zoals de Dordtse Leerregels dat verwoorden in hoofdstuk 2 paragraaf 5. En dan gaat het om 2 dingen. Twee woorden. Belofte en bevel. Aan het begin lezen we van de belofte van het Evangelie. Aan het eind van het bevel tot geloof en bekering. Belofte en bevel.

1 belofte van het Evangelie

Wat is dan de belofte van het Evangelie? Deze, dat een ieder die in Jezus gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Die in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven. Da's kort en duidelijk. Het eeuwige leven belooft God aan wie in Zijn Zoon gelooft. En geloven in de Heere Jezus dat is komen tot Hem. Komen tot Hem omdat Hij Borg en Middelaar is. Omdat Hij alleen de gerechtigheid Gods kan genoegdoen. Want de belofte van het Evangelie staat tegenover de eis van de wet. De wet die eist. Eist volmaaktheid. Eist gehoorzaamheid. Eist betaling. Zoals een rechter foutloosheid eist. Zo eist God volmaaktheid in Zijn wet. En die eis achtervolgt ons. Die zoekt ons op. Zoals een politie een misdadiger opzoekt en achterhalen wil, die zich schuil houdt, die heen en weer reist om uit handen te blijven van justitie. Totdat..... zo houden we ons schuil en reizen en leven door om uit handen te blijven van de Goddelijke justitie. Totdat....Gods eis ons vindt en vastgrijpt. Mee. En ik kan me niet meer losrukken. Ik moet mee. Naar het gericht, naar de Rechter. En op weg naar het gericht gebeurt het: ik roep tot Jezus. O Heere Jezus, wees Gij mijn Borg! Dat is komen tot Hem, dat is geloven in Jezus. Gearresteerd door de eis der wet, op weg naar de Rechter, roepen om genade, om Jezus.

Heeft dat plaatsgevonden in je leven? Vindt dat weerklank? Of: nog steeds voortvluchtig, nog steeds ontlopen en ontwijken, elke kerkdienst weer je verstoppen en weglopen....totdat: de dood je haalt en meevoert en voor laat komen. Onherroepelijk. Wees dat toch voor! Dat is komen tot Jezus, geloven in de gekruisigde Christus.

En de belofte van het Evangelie is dat wie in de gekruisigde Christus gelooft eeuwig leven heeft. Heeft. Nu al. Direct. Eeuwig leven. Daar zit alles in. Dat is vergeving van zonden en vrede met God. Dat is een nieuw hart en een nieuwe geest om in Zijn wegen te wandelen. Dat is de Heilige Geest als onderpand van de volle zaligheid. Dat is het kindschap van de Vader waardoor ik ook erfgenaam ben van alle dingen, van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Alles. Want het is alles in Christus. Hij heeft het verdiend door aan de eis van de wet te voldoen. Helemaal en volmaakt, tot elke prijs, de prijs van de kruisdood en de nederdaling ter hel. Wegdragend de toorn Gods tegen de zonde der wereld. En God heeft het Zijn Zoon gegeven toen Hij Hem opwekte uit de doden. Toen gaf God Zijn Zoon vrede, uitzicht op de hemel, eeuwig leven. En wie de Zoon heeft, heeft alles wat de Zoon heeft ook: het eeuwige leven. Alles. In Hem. De Heere Jezus is de parel, waarin alle korrels liggen het eeuwige leven. Wie de parel heeft, heeft ook wat in de parel zit. Wie Jezus heeft, heeft ook alles wat in Jezus is. En alles gekocht

door Zijn bloed en liefde in Zijn lijden, alles te danken aan Zijn liefde die Zichzelve gaf.

Die in de Zoon gelooft, die tot Jezus komt heeft het eeuwige leven. Dat geldt ten eerste ieder die gelooft, ieder die tot Jezus komt. Ook de zwakste en de kleinste, ook de meest twijfelmoedige en beschroomde. Die alleen maar van achter Hem even aan durft raken. Die alleen maar durft roepen: Heere Jezus red mij, wees mijn Borg. Een ieder die in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven.

Dat geldt ten tweede direct. Zodra je voor de eerste keer van je leven Jezus aanraakt in geloof, dan heb je het. Direct en helemaal. Want wie Jezus heeft, heeft alles wat in Hem is, wie de parel heeft, heeft alles wat in de parel is. Die weldaden zijn in Hem, onafscheidelijk met Hem en aan Hem verbonden.

Die in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven. En die niet gelooft op die blijft de toorn Gods. Daarom is de prediking ook sleutel van het hemelrijk. Onder de prediking weet u het. De prediking zegt het ons. Is als een sleutel (HC zondag 31) Een sleutel doet open en dicht. Bent u niet gekomen tot Jezus? Want ontlopend aan de eis de wet, op vrije voeten zogenaamd? Geldt u dat? De toorn Gods ligt op u. Nu. En blijft op u, jou. Tenzij, tenzij..... Maar anders ga je met Gods toorn op je ziel de kerk uit. Of: bent u gekomen tot Jezus? Gegrepen door de eis de wet, op weg naar de Rechter, maar geroepen: Wees mijn Borg? Ja? Dan hebt u het eeuwige leven. U hebt het. Nu al. En u houdt het, niemand zal het u afnemen. Voor eeuwig! U heeft het eeuwige leven!

En dat is zo groot. Zo tegenstrijdig ook voor je gevoel. Want je weet van de eis van de wet. Van de gerechtigheid Gods. Die je dood eist en je vonnis. En bij tijden voel je ook dat dat waar is en rechtvaardig is. Je hebt geen enkel recht op iets anders. En dan toch geloven dat je het eeuwige leven hebt. Dat is zo tegenstrijdig. Luther zegt ergens: het is zonde zien en vergeving geloven, vloek ervaren en zegen geloven, schuld erkennen en genade geloven, de dood ondervinden het leven geloven. Maar het is de belofte van het Evangelie. Zwart op wit. En dus onbedrieglijk. En die belofte wordt nog verzegeld in het heilig Avondmaal. Daar roept de Heere allen die tot Zijn Zoon gekomen zijn. Om na zelfbeproeving te komen. En te ontvangen: onderpand van de hemelse heerlijkheid. Voorschot van het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Eeuwig leven. Zie je wel, proef je wel? Zou ik dit geven en het andere niet? Zou ik een voorsmaak geven en de vervulling niet? Zou ik een voorschot geven en de volheid niet?

God belooft het en verzegelt het: een ieder die gelooft heeft het eeuwige leven. God zegt het zo zwart op wit, God verzegeld het bij

brood en beker, en soms bevestigt God het door ervaring en beleving en genieting. God overstelpt me zo met Zijn waarheid dat ik het niet meer laten kan om het te geloven. Dat ik niet meer niet geloven kan dat het zo is. Ik zou er de Heere tekort mee doen, ik zou er Hem mee tot een leugenaar maken, ik zou er Hem mee beledigen en bedroeven door er nog aan twijfelen. O Heere ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp.

En deze belofte moet verkondigd worden overal waar God Zijn Woord laat prediken en komen. Die in de Zoon gelooft heeft het eeuwige leven. Roep het uit. Dat iedereen het hoort. Hoe rijk het is om te geloven in de Heere Jezus. Dat iemand die erbuiten staat gaat merken en voelen: dat mis ik. En dan mis ik wat. Die vrede, dat vertrouwen, die onbevreesdheid om te sterven, dat uitzicht naar het eeuwige leven hierna, die blijmoedigheid in God. Zouden we het niet meer bekend mogen maken, meer uitstralen? Rijker en voller? En.....als je het mist, zou je niet gaan verlangen, zou je niet wensen ook in Jezus te geloven? Die meer biedt dan heel dit leven en heel de wereld je bieden kan?

2 bevel van de bekering

De belofte van het Evangelie. Dat is de belofte van eeuwig leven aan ieder die in Jezus gelooft, tot Hem als Borg en Middelaar gekomen is. En die belofte wordt gepredikt aan iedereen met bevel van geloof en bekering staat erachter. Het bevel.

Voor we bij het tweede komen bedenken we nu dat er ook een andere belofte is. De belofte van het verbond. Die is niet alleen gericht aan gelovigen. Die is gericht aan alle verbondskinderen. Onbekeerd en ongelovig of niet, aan alle verbondskinderen. De belofte die zegt: Ik zal u tot een God zijn. En vanuit die belofte komt het bevel: bekeert u en gelooft het Evangelie.

Bekering en geloof. Dat zijn tweelingbroers. Onafscheidelijk verbonden. Want door bekering geloof je. Kom je tot Jezus. Je houding tav de Heere Jezus is veranderd. Voorheen kon je zonder Jezus. Omdat je dat oordeel en de eis van de wet zo zwaar niet nam. Omdat je aardig me jezelf tevreden was. En je kon Jezus nog wel missen en mee wachten. Bekering: je kunt niet meer wachten. Je moet Jezus hebben, vandaag. En je komt en gelooft. En geloof brengt weer bekering voort. Je dient God niet meer omdat het moet, omdat je bang bent voor de hel, maar uit liefde. En je haat de zonde om dat je God liefhebt. Bekering en geloof, geloof en bekering.

En nu zegt deze paragraaf dat de prediking in zich heeft het bevel van geloof en bekering. Er staat niet: de nodiging, de uitnodiging, dat klinkt vriendelijker, hartelijker, maar kan ook vrijblijvendheid betekenen. Een uitnodiging kun je ook afslaan en dat is soms jammer maar meer

ook niet Maar hier staat: bevel. Bekeert u. Geloof het Evangelie! Hoe komt dat?

Stel je het volgende voor: er loopt een kind op de straat dat de straat, de Groendijck, oversteekt. U wandelt of fietst erlangs op het fietspad en u ziet dat kind op de Groendijck lopen. U in een flits ziet u een auto aankomen die hard rijdt en die nog 50 meter van het kind vandaan is. En u roept: kom hier! Bevel. Kom hier! U zegt niet: 'best lief jongetje, zou ik even je aandacht mogen hebben en zou ik wat aan je mogen vragen? Want ik zie daar'. Nee, daar is de tijd de situatie niet voor en naar. Kom hier! Bevel. Want er is een noodsituatie, er is haast bij, gevaar. En u wilt dat kind zo graag redden, u bent bewogen, u zou het vreselijk vinden als u door te lang te praten dat kind overreden zou zien worden. U wilt het redden.

Bevel van geloof en bekering. Dat geeft aan: er is nood, gevaar. Er is acute noodsituatie. Onbekeerd leven, ongelovig leven buiten Jezus is niet zomaar iets. Ieder moment kan het te laat zijn, voor eeuwig te laat. Kom tot Christus. Nooit iets gevoeld van dat dringende, dat acute? Dat dat anderen omdat ze het uitstelden nu eeuwig kermen in de hel en dat dat ook jou kan gebeuren? Er is gevaar: kom tot Christus.

Dat geeft aan: de Heere heeft u er niet voor over. In dat bevel zit de nodiging begrepen. De vriendelijkheid, de bewogenheid. U bent welkom! Vraag toch niet: mag ik komen tot Jezus? Mag ik? Dat is de vraag niet. U wordt gesommeerd, geboden om te komen. U wordt verboden om niet te komen. Zo zeer is het toegestaan, zo zeker mag u komen. Enkel en alleen omdat u geroepen wordt. Het punt is niet of u mag komen. Het ligt niet aan God! Mag ik van Hem. Het punt ligt bij ons: ben ik gewillig geworden te komen, kan ik nog laten om te komen, kan ik het nog uithouden zonder te komen. Want die wil die kome..... Meer hoeft u niet te hebben. Dan het feit dat u bevolen wordt te komen. Heere, ik heb verder niks, ik heb geen berouw, ik heb geen gevoel dat ik uitverkoren ben, ik heb geen speciale tekst, ik heb geen verlangen tot Uw eer, ik heb helemaal geen aanbeveling om te komen, alleen: Uw bevel. Kom daarop alleen. En alles wat ik op voorhand meer wil hebben is eigenlijk ten diepste, een weigeren te komen, een afslaan van het bevel van de Heere. En als je denkt bij jezelf: ben ik ooit gekomen tot de Heere Jezus? Ben ik vroeger tot Hem gekomen, geloof ik, ben ik bekeerd? Ik heb er geen zicht op, meer op. Dan zegt Kohlbrugge: laat die vraag dan maar rusten en kom dan vandaag. Heden. Heere, of ik ooit bekeerd ben of niet, geloofd heb of niet weet ik niet, maar al zou ik het nog nooit gedaan hebben, dan kom ik vandaag voor het eerst: hulpeloos en schuldig tot U.

Met bevel van geloof en bekering. Kom tot Christus! U zondigt als u niet komt, u overtreedt Gods bevel als je wegblijft van Jezus. Hij ziet niet liever dan dat we komen. Dat ziet Hij zo graag, dat Hij het ons beveelt. En dan stuurt Hij je niet terug. Als je langs de Groendijck staat, en je zag dat kind die auto, en je roept: kom hier. En dat komt..... dan duw je het toch niet terug onder de volgende auto. Natuurlijk niet. Als je beveelt te komen, stuur je iemand die komt niet terug. Als Jezus je beveelt te komen, dan stuurt Hij je niet terug als je komt. Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Hoe durf je het te denken.

Komen tot Jezus Christus en dat is: aangenomen worden. Hem ontvangen en het eeuwige leven.

Met bevel van geloof en bekering. We zeiden al: er staat niet: nodiging al zit er dat wel in opgesloten. Zo zeggen we ook: bevel van geloof en bekering. Er staat niet: wens van geloof en bekering. Dat zit er ook wel in opgesloten dat we het iedereen van harte wensen, maar het is veel meer, krachtiger: bevel. Dus niet: mocht God u willen bekeren. En ook niet in de kinderbijbel: vraag maar veel om geloof. Of: bid of God je geloof mag geven. Daar klinkt haast in door: misschien wil God het wel, misschien ook niet of nog niet. Probeer door bidden God maar zo ver te krijgen. Dan kan het lijken: ik wil wel, ik wil graag, maar als de Heere nu ook zou willen..... Waarom dat afzwakken van wat in de Bijbel staat: bekeert u.

gelooft, komt!

Dat doet kracht, zo wil de Heere het. Door dat bevel wil Hij werken. En kunnen zondaren het niet meer laten. Komen zondaren tot Christus. Door de eis van de wet gegrepen, door de beloften van het Evangelie verlangend gemaakt, door het bevel gekomen. En achteraf zie je: Heere, dat was aan U te danken. Uw Geest won me in, Uw Geest liet me komen wat ik nooit vanuit mezelf gewild of gedaan zou hebben. Of je merkt de nood: ik kan het niet, ik durf het niet. Ze kunnen me 1000 keer bevelen te komen en te geloven, maar ik weet niet, ik durf niet, ik kan niet. Roep dan vanuit de nood: Heere, geef mij geloof, win me in, neem alles weg aan verzet en weerstand. En Hij zal het doen. Vast en zeker. Dan roep je het uit: Heere, ik kan niet, ik wil niet, maar U wilt en kunt het wel!

Zo vindt de prediking van Jezus plaats. De verkondiging van Hem als Borg en Middelaar. De belofte van het Evangelie, het bevel van geloof en bekering. En we hoorden het al eerder in hoofdstuk 1 par 5 hoofdstuk 3 en 4 par 9 en 10. Hier in par 6 en 7. Wie niet komt, niet gelooft die is eigen schuld. Jezus' offer is niet te klein, Jezus' belofte was

welgemeend, Jezus' bevel was tot u, jou gericht, wie niet komt, wie verloren gaat: eigen schuld. Vreselijke eigen schuld.

En wie gekomen is, wie niet meer zonder Jezus kon, dat is puur genade. Hoe zegt Johannes 6 dat ook al weer? Die tot mij komt zal Ik geenszins uitwerpen. Waarom niet: om wat ervoor staat: al wat Mij de Vader geeft zal tot Mij komen. Omdat de Vader geeft en heeft gegeven. Van eeuwigheid. Daarom kwam ik, daarom kon ik het niet laten. Gegeven naar Zijn welbehagen, uit louter genade, uit heel het gevallen mensdom, gegeven, verkoren door de Vader. Daarom kwam ik. Kwam ik tot Jezus, beladen met schuld, gegrepen door de eis van de wet, schuldig, onrein, vloekwaardig. Waard om verstoten te worden en afgewezen. Maar dat deed Hij niet, waarom niet? Hij zag dat de Vader iemand kwam brengen. Hij zag een geschenk van Zijn Vader komen. En welke zoon weigert een geschenk van zijn vader? Deze Zoon in elk geval niet. Hij neemt elke gegevene van Zijn Vader aan.

Amen